

Lieta C-245/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 20. marts

Iesniedzējtiesa*Cour administrative* (Luksemburga)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 14. marts

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:*État du Grand-duché de Luxembourg***Otra puse apelācijas tiesvedībā:**

B

I. Tiesvedības priekšmets un fakti

- 1 Ar 2017. gada 16. jūnija vēstuli *Administration des contributions directes de Luxembourg* (Luksemburgas tiešo nodokļu administrācijas) direktors uzlika pienākumu sabiedrībai *B* sniegt noteiktas ziņas par *F. C.* kundzi; vēstules teksts bija šāds:

“[...] 2016. gada 18. oktobrī Spānijas kompetentā nodokļu iestāde mums ir nodevusi lūgumu sniegt informāciju saskaņā ar nodokļu konvenciju starp Spāniju un Luksemburgu [...], kā arī Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīvu 2011/16/ES, kas valsts tiesībās ir transponēta ar 2013. gada 29. marta likumu.

[..]

Fiziskā persona, uz kuru attiecas lūgums, ir F. C. kundze, dzimusi [...], kuras dzīvesvieta ir [...] Spānijā. Juridiskā persona, uz kuru attiecas lūgums, ir Luksemburgā reģistrēta sabiedrība B, ar juridisko adresi [adrese].

Lūdzam sniegt šādu informāciju un dokumentus par laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim [..]:

- *Lūdzam iesniegt sabiedrības B noslēgto līgumu kopijas ar sabiedrībām E un F saistībā ar mākslinieces F. C. kundzes autortiesībām.*
- *Lūdzam iesniegt jebkuru citu līgumu, kas bija spēkā 2011.-2014. finanšu gadā, kā arī jebkuru citu līgumu, kas ir noslēgts pirms tam vai pēc tam un kas ir stājies spēkā iepriekš minētajos finanšu gados attiecībā uz mākslinieci F. C. kundzi.*
- *Lūdzam iesniegt visu izrakstīto vai saņemto rēķinu saistībā ar šiem līgumiem, kopijas, kā arī [norādīt] šo rēķinu iekasēšanas vai samaksas veidu.*
- *Lūdzam iesniegt detalizētus banku un finanšu iestāžu kontu pārskatus, kuros ir noguldīti bilancē ietvertie līdzekļi.*

[..]

Saskaņā ar 2014. gada 25. novembra likuma 6. pantu [..] šis lēmums, ar ko nosaka pienākumu sniegt informāciju, nav pārsūdzams. [..]”.

- 2 Sabiedrība B tomēr 2017. gada 17. jūlijā iesniedza pieteikumu *Tribunal administratif* (administratīvajā tiesā).
- 3 Ar 2018. gada 26. jūnija nolēmumu *Tribunal administratif* (administratīvā tiesa) nepiemēroja 2014. gada 25. novembra likuma 6. pantu atbilstoši Hartas 47. pantam, apmierināja pieteikumu un atcēla 2017. gada 16. jūnija lēmumu, ciktāl tajā sabiedrībai B ir noteikts pienākums iesniegt vēl citus dokumentus, nekā turpmāk minētos:
 - ar sabiedrībām “E” un “F” noslēgto līgumu par F.C. k-dzes autortiesībām kopijas;
 - visu saistībā ar šiem līgumiem izrakstīto un saņemto rēķinu kopijas, kā arī to iekasēšanas vai samaksas veidu;
 - detalizētus banku un finanšu iestāžu kontu pārskatus, kuros ir noguldīti bilancē ietvertie līdzekļi.
- 4 *État du Grand-duché de Luxembourg* [Luksemburgas Lielhercogiste] 2018. gada 24. jūlijā par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvajā tiesā).

II. Attiecīgās tiesību normas

Savienības tiesības

Eiropas Savienības Pamattiesību harta

- 5 7. pantā “Privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība” ir noteikts turpmākais:
“Ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un saziņas neaizskaramību.”
- 6 8. pantā “Personas datu aizsardzība” ir noteikts turpmākais:
“1. Ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību. [..]”
- 7 47. pantā “Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu” ir noteikts:
“Ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.
Ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā. Ikvienai personai ir iespējas saņemt konsultāciju, aizstāvību un pārstāvību.
Juridiskā palīdzība tiek sniegta tiem, kam nav pietiekamu līdzekļu, ciktāl šī palīdzība ir nepieciešama, lai nodrošinātu efektīvu tiesiskuma īstenošanu”.
- 8 52. pantā “Tiesību un principu piemērošana un interpretēšana” ir noteikts:
“1. Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
2. Šajā Hartā atzītās tiesības, kuras ir paredzētas Līgumos, izmanto saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem un ierobežojumiem.
3. Ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā Konvencijā noteiktajām tiesībām. Šis noteikums neliedz Savienības tiesībās paredzēt plašāku aizsardzību.
[..]
5. Šīs Hartas noteikumus, kas ietver principus, var ieviest ar likumdevējas varas un izpildvaras aktiem, kurus pieņem Savienības iestādes un struktūras, un ar

dalībvalstu aktiem, kad tās, izmantojot attiecīgās pilnvaras, īsteno Savienības tiesību aktus. Hartas noteikumi ir piemērojami tiesā tikai šādu aktu interpretācijā un pieņemot lēmumu par to likumību.

[..]”

Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK

9 1. pantā “Priekšmets” ir noteikts:

“1. Šajā direktīvā paredz noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai apmainītos ar informāciju, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minēto dalībvalstu valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem. [..]”

10 5. pantā “Procedūra informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma” ir noteikts:

“Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei jebkuru 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā vai ko tā iegūst administratīvā procedūrā.”

Luksemburgas tiesības

Loi du 25 novembre 2014 prévoyant la procédure applicable à l'échange de renseignements sur demande en matière fiscale (2014. gada 25. novembra Likums par procedūru, kas ir piemērojama informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma nodokļu jomā)

1. pants

“1. Šo likumu no tā spēkā stāšanās brīža piemēro pieprasījumiem par informācijas apmaiņu, kuri iesniegti nodokļu jomā un kurus iesniegusi pieprasījuma iesniedzējas valsts kompetentā iestāde saskaņā ar:

[..]

*4. loi modifiée du 29 mars 2013 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal (2013. gada 29. marta likumu ar grozījumiem par administratīvo sadarbību nodokļu jomā) *; [..].”*

3. pants

* *Loi du 29 mars 2013 portant transposition de la directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE [..] (2013. gada 29. marta likums par Padomes Direktīvas 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK, transponēšanu [..]).*

“1. Kompetentā nodokļu iestāde pārbauda, vai ir ievērota informācijas apmaiņas pieprasījuma formālā atbilstība. Informācijas apmaiņas pieprasījums ir formāli atbilstīgs, ja tajā ir norādīts juridiskais pamats un kompetentā iestāde, kas ir iesniegusi pieprasījumu, kā arī citas konvencijās un likumos paredzētas norādes.

[..]

3. Ja kompetentās nodokļu iestādes rīcībā nav pieprasītās informācijas, kompetentās nodokļu iestādes direktors vai tā vietnieks ar ierakstītu vēstuli dara zināmu informācijas turētājam savu lēmumu par rīkojumu sniegt pieprasīto informāciju. Lēmuma paziņošana pieprasītās informācijas turētājam tiek uzskatīta par paziņošanu jebkurai citai tajā minētai personai.

[..]”

5. pants

“1. Ja pieprasīto informāciju nesniedz noteiktajā viena mēneša termiņā no lēmuma par rīkojumu sniegt pieprasīto informāciju paziņošanas, informācijas turētājam var piemērot administratīvo naudas sodu nodokļu jomā, kas nepārsniedz EUR 250 000. Naudas soda apmēru nosaka kompetentās nodokļu iestādes direktors vai tā vietnieks.”

6. pants

“1. 3. panta 1. un 3. pantā minētais informācijas apmaiņas pieprasījums un lēmums par rīkojumu sniegt informāciju nav pārsūdzami.

2. Par 5. pantā minētajiem lēmumiem informācijas turētājs var iesniegt prasību grozīt tiesību aktu *Tribunal administratif* (Pirmās instances administratīvajā tiesā). Šī prasība ir jāiesniedz mēneša laikā no lēmuma paziņošanas pieprasītās informācijas turētājam. Prasībai ir apturoša iedarbība. Atkāpjoties no procesuālajiem noteikumiem administratīvās tiesvedības jomā, katra puse var iesniegt tikai vienu procesuālo rakstu, ieskaitot pieteikumu par lietas ierosināšanu. Atbildes raksts ir jāiesniedz viena mēneša laikā sākot no pieteikuma par lietas ierosināšanu iesniegšanas tiesas kancelejā. Tomēr lietas izmeklēšanas interesēs tās palātas priekšsēdētājs, kurā lieta ir nodota izskatīšanā, var pēc savas iniciatīvas uzdot iesniegt papildu procesuālos rakstus viņa noteiktos termiņos. *Tribunal administratif* taisa nolēmumu viena mēneša laikā, sākot no atbildes raksta iesniegšanas, vai no papildu procesuālo rakstu iesniegšanai noteiktā termiņa beigām.”

III. Apelācijas sūdzības iesniedzējas nostāja

- 11 Luksemburgas Valsts apgalvo, ka rīkojuma lēmums ir pārsūdzams administratīvajās tiesās vienīgi saistībā ar lēmuma, ar kuru uzliek naudas sodu, apstrīdēšanu. Iespēja vērsties administratīvajās tiesās, lai apstrīdētu administratīvo

naudas sodu nodokļu jomā, – kas ir noteikta 2014. gada 25. novembra likuma 5. panta 2. punktā, valsts ieskatā esot efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis tiesā Hartas 47. panta izpratnē.

- 12 Pat pieņemot, ka pastāvētu iespēja celt prasību, Luksemburgas Valsts atgādina, ka spriedumā lietā *BERLIOZ* Tiesa ir iezīmējusi robežas pārbaudei tiesā pieprasījuma iesniedzējā valstī, precizējuma, ka “tiesai ir jāpārbauda vienīgi tas, lai lēmums par rīkojuma izdošanu būtu balstīts uz pieprasījuma iesniedzējas iestādes pietiekami pamatotu pieprasījumu attiecībā uz informāciju, par kuru nešķiet, ka tai acīmredzami nebūtu nekāda prognozējamā svarīguma, pirmkārt, ņemot vērā attiecīgā nodokļu maksātāja identitāti un, iespējams, informētās trešās personas identitāti, un, otrkārt, attiecīgo ar nodokļiem saistīto mērķi” (spriedums 2017. gada 16. maijs, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 86. punkts).
- 13 Tā uzskata, ka administratīvā tiesa piemērojamo tiesību normu kļūdainas interpretācijas dēļ esot uzskatījusi, ka Spānijas iestāžu pieprasījums esot vērst uz to, lai vispārīgā un abstraktā veidā tiktu paziņota vispārīga informācija par citiem līgumiem, par kuriem pat nav pierādījumu, ka tie pastāv, bet par kuriem Spānijas iestādēm ir vienīgi aizdomas. Izsakot pieprasījumu šādā veidā, ko iesniedza Spānijas iestādes, proti, sniegt tāda veida precizējumus, kas ļauj secināt, ka pastāv citi līgumi, kas, šķiet, ir atbilstoši saistībā ar lietu par aplikšanu ar nodokļiem, *Tribunal administratif* (Pirmās instances administratīvā tiesa) esot pārsniegusi starptautiskajā tiesību normā noteiktās prasības apmaiņas ar informāciju jomā, kā tā, piemēram, ir aprakstīta Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) nodokļu paraugkonvencijas attiecībā uz ienākumiem un turību 26. panta komentārā.
- 14 Luksemburgas Valsts apgalvo, ka informācija par citiem līgumiem papildus tiem, ko ir noslēgusi otra puse apelācijas tiesvedībā ar 2017. gada 16. jūnija lēmumā minētajām sabiedrībām, acīmredzot esot atbilstoša Spānijas iestāžu izmeklēšanā saistībā ar attiecīgā nodokļu maksātāja identitāti un izvirzīto nodokļu uzlikšanas mērķi. Tā uzskata, ka pieprasījums šajā ziņā tiktu pamatoti ierobežots attiecībā uz līgumiem, kurus, pirmkārt, būtu noslēgusi otra puse apelācijas tiesvedībā un, otrkārt, kuri būtu spēkā tajos taksācijas gados, uz kuriem attiecas Spānijas iestāžu veiktā izmeklēšana un, treškārt, kas būtu saistīti ar attiecīgo nodokļu maksātāju.

IV. Cour administrative (Apelācijas instances administratīvās tiesas) vērtējums

- 15 *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvā tiesa) iesākumā apstiprina, ka Harta tik tiešām ir piemērojama šajā lietā un ar attiecīgo Luksemburgas regulējumu tiek ieviestas Savienības tiesības. Šajā ziņā tā atsaucas uz 2017. gada 16. maija spriedumu *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, 37. punkts): “Tādējādi, pilnībā norādot uz informācijas vākšanas pasākumiem, kādi pastāv valsts tiesībās, Direktīvā 2011/16 dalībvalstīm ir prasīts

veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, izpildot [savus] pienākumus informācijas apmaiņas jomā”.

- 16 Šādos apstākļos pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde īsteno Savienības tiesības, izdodot lēmumus, ar ko nosaka pienākumu informācijas turētājiem sniegt citas dalībvalsts iestādes pieprasīto informāciju; tādējādi Hartas tiesību normas ir piemērojamas arī apstrīdētajam lēmumam par rīkojuma izdošanu.

A. Pirmais prejudiciālais jautājums

- 17 *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvā tiesa) tomēr precizē, ka šajā lietā prasība ir celta tieši pret sākotnējo aktu, kas ir pieņemts informācijas apmaiņas procedūras pirmajā stadijā pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, proti, par 2017. gada 16. jūnija lēmumu par rīkojuma izdošanu, negaidot administratīvā soda noteikšanu otrajā stadijā par rīkojuma nepildīšanu. Spriedumā *BERLIOZ* Tiesa tomēr nelēma par Hartas 47. panta interpretāciju informācijas apmaiņas procedūras pirmajā stadijā, proti, attiecībā uz pašu lēmumu par rīkojuma izdošanu.
- 18 Atbilstoši Paskaidrojumiem attiecībā uz Hartu “tiesības, kas garantētas ar 7. pantu (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība), atbilst tām tiesībām, ko garantē [ECPAK] 8. pants. Ņemot vērā tehnoloģijas attīstību, vārds “korespondence” ir aizstāts ar vārdu “saziņa”. Saskaņā ar 52. panta 3. punktu šo tiesību nozīmi un darbības jomu ir tāda pati kā attiecīgā [ECPAK] panta nozīmi un darbības joma. Ierobežojumi, ko šīm tiesībām var likumīgi uzlikt, tādējādi ir tie paši, kas atļauti ar [ECPAK] 8. pantu”.
- 19 No ECT judikatūras izriet, ka klientu banku datu nodošana, ko veic valsts, kurā ir reģistrēta konta īpašnieka bankas iestāde, citas valsts iestādēm, šajā gadījumā rezidences valstij saistībā ar informācijas apmaiņu, ir kvalificējama kā iejaukšanās tiesībās uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību vēlākais brīdī, kurā faktiski ir notikusi datu nodošana rezidences valstij; tā ir attaisnojama tikai tad, ja tā atbilst ECPAK 8. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem (ECT, 2015. gada 22. decembris, *G.S.B.* pret Šveici, lieta 28601/11).
- 20 Bet informācijas apmaiņas jomā ECT piemēro arī savu judikatūru saistībā ar valstu pozitīvajiem pienākumiem un procesuālajām garantijām, kādas tām ir jāparedz, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību, kāda izriet no ECPAK 8. panta, un vienīgi uz šīs tiesību normas pamata neatkarīgi no ECPAK 6. panta. Pozitīvie pienākumi izpaužas gan kā pienākumi pēc būtības, jo tiem ir jānodrošina aizsargāto tiesību efektīva īstenošana, gan kā procesuāli pienākumi, jo ar ECPAK 8. pantu aizsargāto tiesību efektīva izmantošana nozīmē, ka lēmumu pieņemšanas procesam ir jābūt taisnīgam un tajā ir jābūt pienācīgi garantētai to interešu aizsardzībai, kādas ir aizsargātas ar šo pantu (ECT, 2007. gada 20. marts, *Tysiak* pret Poliju, lieta 5410/03 un ECT, 2006. gada 14. februāris, *Turek* pret Slovākiju, lieta 57986/00).

- 21 Tātad pastāv vērā ņemami iemesli interpretēt Hartas 7. pantu un 52. panta 1. punktu neatkarīgi no tā, vai tos interpretē vai neinterpretē kopsakarā ar Hartas 47. pantu, tādā ziņā, ka 2017. gada jūnija lēmums, ar ko nolūkā apmainīties ar informāciju ar Spānijas iestādēm tika noteikts pienākums otrai lietas dalībnieci apelācijas tiesvedībā sniegt informāciju par līgumiem saistībā ar attiecīgo nodokļu maksātāju, kurus tā ir noslēgusi, kā arī sniegt ar tiem saistītos rēķinus un otras lietas dalībnieces bankas kontu izrakstus, ir jākvalificē kā valsts iejaukšanās tās privātajā un ģimenes dzīvē, kas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij rada pienākumu paredzēt savā tiesiskajā regulējumā procesuālās garantijas, lai nodrošinātu efektīvu to tiesību aizsardzību, kādas izriet no Hartas 7. panta, vai pat paredzēt efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus tiesā saskaņā ar Hartas 47. pantu.
- 22 Iesniedzējtiesa piebilst, ka argumentācijā ir jāiekļauj arī Hartas 8. pants, ar ko fiziskas personas ir aizsargātas attiecībā uz personas datu apstrādi, ievērojot to, ka informācijas ievākšana no trešās personas, kas ir informācijas turētāja, var zināmos apstākļos tikt analizēta kā šāda veida apstrāde un ka šī aizsardzība tiek uzskatīta par tādu, kas ietilpst ar ECPAK 8. pantu sniegtās aizsardzības piemērošanas jomā.
- 23 Uzskatot, ka Tiesai vēl nav bijis izdevības lemt par iejaukšanos trešās personas, kas ir lēmuma par rīkojuma izdošanu adresāte, privātajā un ģimenes dzīvē Hartas 7. panta izpratnē, kāda izriet no apmaiņas ar informāciju starp dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 2011/16, ne arī par dalībvalstīm noteiktajām procesuālo garantiju prasībām, kādas rodas no valsts iejaukšanās, *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvā tiesa) uzdod pirmo jautājumu, kura teksts ir sniegts turpinājumā.

B. Otrais prejudiciālais jautājums

- 24 Luksemburgas Valsts argumentācijā tiek izvirzīts jautājums par pieprasītās informācijas satura prognozējamā svarīguma kritēriju (“prognozējami svarīga informācija”) un par tiesas pārbaudes apjomu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.
- 25 Tiesa ir norādījusi, ka “šis prognozējamā svarīguma jēdziens atspoguļo jēdzienu, kas ir lietots ESAO nodokļu paraugkonvencijas 26. pantā, gan 2009. gada 2. februāra Priekšlikuma Padomes Direktīvai par administratīvu sadarbību nodokļu jomā COM(2009) 29, galīgā redakcija, pamatojuma izklāstā, kura rezultātā tika pieņemta Direktīva 2011/16, lietoto jēdzienu līdzības, gan atsaucies uz ESAO konvencijām dēļ. Saskaņā ar komentāriem par šo pantu, kurus ESAO Padome ir pieņēmusi 2012. gada 17. jūlijā, līgumslēdzējas valstis nedrīkst “doties zvejojot informāciju” vai pieprasīt informāciju, kurai, visticamāk, nav nozīmes attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu jautājumu noskaidrošanā. Gluži pretēji, ir jābūt saprātīgai iespējamībai, ka pieprasītā informācija izrādīsies nozīmīga” (spriedums 2017. gada 16. maijs, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 67. punkts).

- 26 26. panta piemērošanas gadījumu ilustrācijai komentāra 8. punktā ir aprakstīti četri tipiski gadījumi, kuros var notikt apmaiņa ar informāciju. Šie gadījumi katru reizi attiecas uz informāciju, kas ir definēta ar zināmu precizitāti (par precēm samaksātā cena a) gadījumā, sabiedrības samaksātā cena par precēm b) gadījumā, informācija par cenām, ko prasa sabiedrība vai sabiedrību grupa pieprasījuma saņēmējā valstī, lai varētu tieši pārbaudīt veicot salīdzinājumu ar cenām, ko prasa sabiedrība pieprasījuma izdevējas valstī c) gadījumā un apstiprinājums par pareizu pakalpojuma sniedzēja, kas ir reģistrēts pieprasījuma saņēmējā valstī, sniegto pakalpojumu cenu reģistrāciju d) gadījumā).
- 27 Komentāra 8. punkts tika papildināts ar e) gadījumu tikai ar 2014. gada 15. jūlija grozījumu, kurā ir norādīts, ka prognozējamā svarīguma kritērijam atbilst tāds informācijas pieprasījums, ar ko vēlas saņemt informāciju par bankas kontiem, kuri nav precīzi norādīti, bet kuri aptver noteiktas banku iestādes kontus, attiecībā uz kuriem attiecīgais nodokļu maksātājs ir uzskatāms par patiesā labuma guvēju un par neprecizētiem bankas kontiem, kas ir atvērti uz citu individuāli norādītu personu vārdiem, kuras ir saistītas ar attiecīgo nodokļu maksātāju.
- 28 Tieši šis e) gadījums ir būtībā vistuvākais šai lietai, kurā Spānijas iestāžu pieprasītā informācija attiecas uz līgumiem, rēķiniem un ar tiem saistītiem maksājumiem, kas nav precizēti, bet ir noteikti ar kritērijiem, pirmkārt, par faktu, ka attiecīgos līgumus esot noslēgusi otra lietas dalībiece apelācijas tiesvedībā, otrkārt, par taksācijas gadiem, uz ko attiecas Spānijas iestāžu veiktā izmeklēšana un, treškārt, par to saikni ar attiecīgo nodokļu maksātāju.
- 29 Šī apmaiņas ar informāciju pēc pieprasījuma paplašināšana attiecībā uz informāciju, kas nav precizēta, bet ir definēta ar zināmiem kritērijiem, tika iekļauta nodokļu paraugkonvencijas komentārā ar vairākiem grozījumiem, kas 26. panta komentārā tika iekļauti 2014. gada 15. jūlijā.
- 30 Paraugkonvencijas komentārā punktā Nr. 4.3 ir minēts, ka 2014. gada 15. jūlijā izdarītie grozījumi paraugkonvencijā tika veikti *“lai ņemtu vērā nesenās pārmaiņas un sīkāk precizētu atsevišķu šī panta tiesību normu piemērošanas jomu”*. 4.4. punktā ir piebilde, ka komentāri attiecībā uz 26. pantu *“tika attīstīti, lai precizētu “prognozējamā svarīguma” normas interpretāciju un “informācijas zvejošanas” jēdzienu pievienojot šādu tekstu: vispārēji paskaidrojumi (skat. 5. punktu), precizējumi attiecībā uz nodokļu maksātāja identificēšanu, par kuru tiek veikta kontrole vai izmeklēšana (skat. 5.1. punktu), precizējumi attiecībā uz informācijas pieprasījumiem par nodokļu maksātāju grupu (skat. 5.2 punktu) un jauni piemēri (skat. 8 punkta e)-h) daļu un 8.1. punktu”*.
- 31 Tā kā šie nav tikai parasti paraugkonvencijas 26. panta interpretācijas precizējumi, ir leģitīmi uzdot jautājumu par to, vai visi šie punkti, ieskaitot punktu nevis attiecībā uz neprecizētas informācijas pieprasījumu, bet tādas informācijas, ko definē ar noteiktiem kritērijiem, var tikt tiešām uzskatīti par parastiem konkretizējumiem, kas ir sniegti rakstveidā nolīguma tekstam, kas nav grozīts, un kura piemērošanas joma nav mainījusies, vai arī tie drīzāk ir kvalificējami kā

paraugkonvencijas 26. panta interpretācijas tālāka attīstība, kas var ietekmēt šīs tiesību normas piemērošanas jomu to seku dēļ, kādas ar informācijas apmaiņu tiek radītas attiecīgo un valstu un personu tiesībām un pienākumiem. Šīs pēdējās analīzes gadījumā paraugkonvencijas 26. panta komentārā veiktie grozījumi drīzāk ir jauns posms starptautiskas tiesību normas attīstībā, kas ir šādi izstrādāta informācijas apmaiņas pēc pieprasījuma jomā, ko ESAO ir nolēmusi nākotnē piemērot cik vien iespējams plaši.

- 32 2014. gada 15. jūlija paraugkonvencijas 26. panta komentārā veiktie grozījumi attiecīgā gadījumā var tikt kvalificēti kā attīstība šīs tiesību normas interpretācijā, kas atstāj sekas uz valstu un personu tiesībām un pienākumiem, kurus skar informācijas apmaiņa, iesākumā ir jāuzdod konkrētais jautājums par to, vai direktīva, par kuru tika iesniegts priekšlikums 2009. gadā un kas tika pieņemta 2011. gadā, var tikt interpretēta, izmantojot atsauci uz vēlāku paraugkonvencijas redakciju, kurā ir ietverta šāda vēlāka attīstība informācijas apmaiņas pēc pieprasījuma jomā un turpinājumā vispārīgāks jautājums par to, vai Savienības likumdevējs var likumīgi deleģēt citai starptautiskai organizācijai tādu Savienības tiesību normu, ar ko nosaka pienākumus dalībvalstīm un kas ietekmē skarto personu pamattiesības, konkrētu interpretāciju.
- 33 Lai gan Tiesa 2019. gada 26. februāra spriedumā *N Luxembourg I* u.c. (C-115/16, C-118/16, C-119/16 un C-299/16, EU:C:2019:134, EU:C:2019:134) tiešām atzina, ka “*minētajā [ESAO nodokļu paraugkonvencijas] paraugā un ar to saistītajos komentāros veiktie [secīgie] grozījumi ir svarīgi*” [direktīvas] interpretācijai, *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvajai apelācijas tiesai) tomēr ir šaubas par to, vai šādu pieeju var izmantot arī attiecībā tādiem interpretācijas jautājumiem, kas ietekmē personu pamattiesības, un vai tā var atbilst prasībām, kādas izriet no tiesiskās noteiktības ievērošanas, kas ir Savienības tiesību pamatprincips.
- 34 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pastāv ievērojamas šaubas par to, kā interpretēt Direktīvas 2011/16 1. panta 1. punktu un 5. pantu, un pieprasītās informācijas prognozējamā svarīguma kritēriju.

V. Prejudiciālie jautājumi

- 35 *Cour administrative* (Apelācijas instances administratīvā tiesa) uzdod šādus jautājumus:

1. Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants un 52. panta 1. punkts, attiecīgā gadījumā tos interpretējot kopā ar minētās Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādus dalībvalsts tiesību aktus, atbilstoši kuriem saistībā ar procedūru informācijas apmaiņas pēc pieprasījuma jomā, kas tostarp ir paredzēta, lai ieviestu Padomes Direktīvu 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK, ir izslēgta jebkāda veida pārsūdzība tostarp tiesā, ko var izmantot trešā persona, kas ir informācijas turētāja, par lēmumu, ar kuru šīs

dalībvalsts kompetentā iestāde tai nosaka pienākumu sniegt informāciju, lai reaģētu uz informācijas apmaiņas pieprasījumu, ko ir iesniegusi cita dalībvalsts?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, – vai Direktīvas 2011/16 1. panta 1. punkts un 5. pants ir interpretējami tādējādi, ka attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESAO nodokļu paraugkonvencijas 26. panta interpretācijas tālākās attīstības raksturu tajā ziņā, ka informācijas apmaiņas pieprasījums, kuru apmierina ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu par rīkojuma izdošanu, atbilst kritērijam par to, ka nav acīmredzama prognozējamā svarīguma trūkuma, ja pieprasījuma izdevēja dalībvalsts norāda attiecīgā nodokļu maksātāja identitāti, laikposmu, uz ko attiecas izmeklēšana pieprasījuma izdevējā dalībvalstī, un pieprasītās informācijas turētāja identitāti, vienlaikus papildus prasot informāciju par līgumiem, rēķiniem un ar tiem saistītajiem maksājumiem, kas nav precizēti, bet ir aprobežoti ar tādiem kritērijiem kā, pirmkārt, faktu, ka tos esot noslēdzis identificēts informācijas turētājs, otrkārt, to piemērojamību taksācijas gados, uz kuriem attiecas izmeklēšana, ko veic pieprasījuma izdevējas dalībvalsts iestādes, un, treškārt, to saikni ar identificēto nodokļu maksātāju?

DARBA VERŠŅI